

flere Aar? Og mon Nogen af os havde ventet, at den just nu vilde være sat igjennem, naar ikke andre Forhold — høiere Hensyn — paa en Maade havde fremtvunget den? Jeg for min Deel maa erkjende, at jeg først i den allerlidste Tid har troet, at Consumtionens Ophævelse vilde være saa nær forhaanden. Men er dette nu saaledes, saa mener jeg ogsaa, at vedkommende Personer, der saaledes vare ansatte, idetmindste have gjort Regning paa, at deres Fremtid dog for en noget længere Tid var sikret. Jeg mener ogsaa, man maa vel erindre, at de Mænd, der afgaae nu, er ikke den yngre, kraftigere og dygtigere Deel af de omhandlede Personer, — nei, for dem vil Soldvæsenet vel nok have Brug, — men i Reglen den alderstegne Deel, den Deel, der med meest Bekymring maa see Fremtiden imøde. En stor Deel af dem er Folk, der efter Skjæbnens forskjellige Omvælinger have tyet til saadanne Ansættelser som en Nødhavn for at friste Livet; disse Mænd ere virkelig meget uheldigt stillede. Jeg har Kjendskab til nogle saadanne, og jeg kan ikke fordoelge, at jeg ikke uden Medlidenskab kan tænke paa deres Fremtid. Jeg veed nu meget vel, og har under Voteringen af de forskjellige Bestemmelser i denne Sag stadigt holdt mig for Die, at vi nøie bør overveje, hvad vi efter Landets Tilstand og Statens Kræfter bør indrømme, og jeg er i dette Punkt ligesaa enig i, hvad den 1ste ærede Landstingsmand for 3die Kreds (Kierregaard) under denne Sag har ytret, som jeg er uenig med ham i den ubetingede Besparelse og Afskorting, han med Hensyn til Embedsmændenes Lønning har anbefalet. At vi gaae en Fremtid imøde, der vil medføre betydelige Byrder for os, har vist staaet enhver Rigsdagsmand og mig navnlig ogsaa for Die. Jeg har hidtil havt min Deel af Trykket, og jeg veed meget vel, at det haardt nok kan komme til at hvile paa den Enkelte. Men saameget trøster jeg mig til at troe og haabe, at vi ikke ere saa haardt betrængte, at vi ligeoverfor en uheldig lidende Deel af vore Medborgere skulde holde Medlidensheden tilbage. Ligesom den private Velgjørenhed i saa mange Retninger har vilst sig, troer jeg ogsaa, at vi, uden at træde vor Pligt for nær, kunne gaae ind paa,

at tage et billigt Hensyn; jeg troer det saameget mere, da det er ophyst under denne Sag og af den ærede Ordfører gjentaget idag, at det i sinantiel Henseende ikke er nogen betydelig Gjenstand. Det er for Mange altsaa kun Livet, men for den enkelte Uheldige saare Meget.

Erarup: Allerede under denne Sags første Behandling tillod jeg mig at gjøre det ærede Thing opmærksom paa den store Forskjel, jeg finder, der ifølge denne Lov er mellem de tvende Classer af afgaaende Consumtionsbetjente. Efter Udvalgets Forslag vil der blive forget nogenlunde tilstrækkeligt for dem af dem, som have tjent over 10 Aar; der vil nemlig være dem tilsikret Livets allerførste Fornødenheder, saa at de hverken ville være udsatte for, at sulte ihjel eller blive kastede i Armene paa Fattigvæsenet. Men den anden Klasse er stillet paa en langt ringere Maade, idet der nemlig efter Udkastet er tillagt denne Klasse en Trediedeel, efter Udvalgets Forslag derimod en Halvdeel af den faste Gage, Vedkommende nød ved Afskediggelsen. Nu har jeg tænkt mig, at der vistnok bør være en Forskjel imellem dem, der have tjent i 10 Aar, og dem, der have tjent i kortere Tid, men denne Forskjel synes mig at være haard, fast grusom haard. Naar den ærede Ordfører for Udvalget har gjort opmærksom paa, at den Klasse, som har tjent nærmest i 10 Aar, sundom kunde blive stillet ugunstigere, end Udvalget har meent det burde være Tilfældet, da maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at vi have foreslået fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$, efter Omstændighederne $\frac{1}{2}$. Blandt Omstændighederne kan man ogsaa udtrykkelig regne Tjenestetiden, saaledes at de, der have tjent i nærmest 10 Aar, ere nærmere ved at opnaae $\frac{1}{2}$ end de, der have tjent i et kortere Aaremaal, og, naar dette kan opfattes saaledes, troer jeg ikke, at denne Indvending kan gælde imod vort Forslag, naar nemlig Alle dem, som have tjent over 5 og til 10 Aar uden Hensyn til deres øvrige Stilling, kan tilstaaes $\frac{1}{2}$, og blandt de Øvrige kun dem, som formedelst en talrig Familie eller iøvrigt af andre Grunde i høieste Grad trængte dertil. Dersom der var Tale om, at votere denne Understøttelse efter Pensionslo-